

POSTANOWIENIE

22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 22 czerwca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa J.L.

przeciwko A.M.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej J.L.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 22 listopada 2021 r., I ACa 475/21,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kaacyjnego.**

M.M.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2021 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionych zagadnień dotyczącego kwestii "czy w świetle przepisu art. 386 § 6 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym przed 07.11.2019 r., w związku z art. 9 ust. 1 i 2 Ustawy Nowelizującej, wiążące przy ponownym rozpoznaniu sprawy są wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji, wydanym przed 07.11.2019 r., jeżeli ponowne rozpoznanie sprawy następuje po dniu 07.11.2019 r." oraz "czy jako umowy o roboty budowlane - w rozumieniu art. 647 k.c. - kwalifikowane powinny być wyłącznie umowy, na podstawie których dochodzi do wykonania obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo budowlane (jak przyjął Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku), czy też przedmiotem świadczenia wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane może być również wykonanie robót, stanowiących jedynie samoistną część świadczenia inwestycyjnego, dającą się wyodrębnić co najmniej pod względem technicznym lub technologicznym, realizowaną w oparciu o specjalistyczny projekt i pod nadzorem autora projektu, nawet jeżeli rezultatem tej części robót wykonawcy nie jest powstanie obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego", nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zagadnienie dotyczące przesłanek kwalifikowania umowy o roboty budowlane zostało poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecnictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

sp

[f.n]